

เอกสารประกอบการเรียนรู้

เพื่อทบทวนบทเรียนภาคฤดูร้อน

วิชา สังคมศึกษา

ระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4

เอกสารประกอบการเรียนรู้

เพื่อทบทวนบทเรียนการเรียนรู้ภาคฤดูร้อน

เรื่องที่ 1

วิชา สังคมศึกษา ระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4

เรื่อง พระพุทธคุณ 3

*ให้นักเรียนอ่านใบความรู้หรือศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมด้วยตนเอง และให้ทำใบงาน

ที่ 1 เรื่อง พุทธคุณ 3

ใบความรู้

พระพุทธคุณ 3

พระคุณของพระพุทธเจ้าที่มีต่อมวลมนุษย์ในโลกอย่างมาก คือ การเสียสละอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ในการละทิ้งความสุขสบายทั้งหลายทั้งปวงเพื่อออกผนวชและแสวงหาหนทางดับทุกข์ ซึ่งพระองค์ทรงมุ่งประโยชน์สุขของส่วนรวมมากกว่าสิ่งอื่นใด

พระคุณของพระพุทธเจ้ามี 3 ประการ ดังนี้

1. พระปัญญาคุณ พระพุทธเจ้ามีความรู้ทั้งด้านทางโลก

รู้การเกิดและการตายของสัตว์โลก รู้การหลุดพ้นจากกิเลสของพระองค์

ในที่สุดพระองค์ทรงค้นพบความจริง 4 ประการ คือ

- รู้ทุกข์
- รู้เหตุที่ทำให้ความทุกข์เกิด (สมุทัย)
- รู้ความดับทุกข์ (นิโรธ)
- รู้ข้อปฏิบัติให้ถึงความดับทุกข์ (มรรค)

ทั้งหมดนี้เป็นพระคุณของพระพุทธเจ้าที่เรียกว่า “พระปัญญาคุณ”

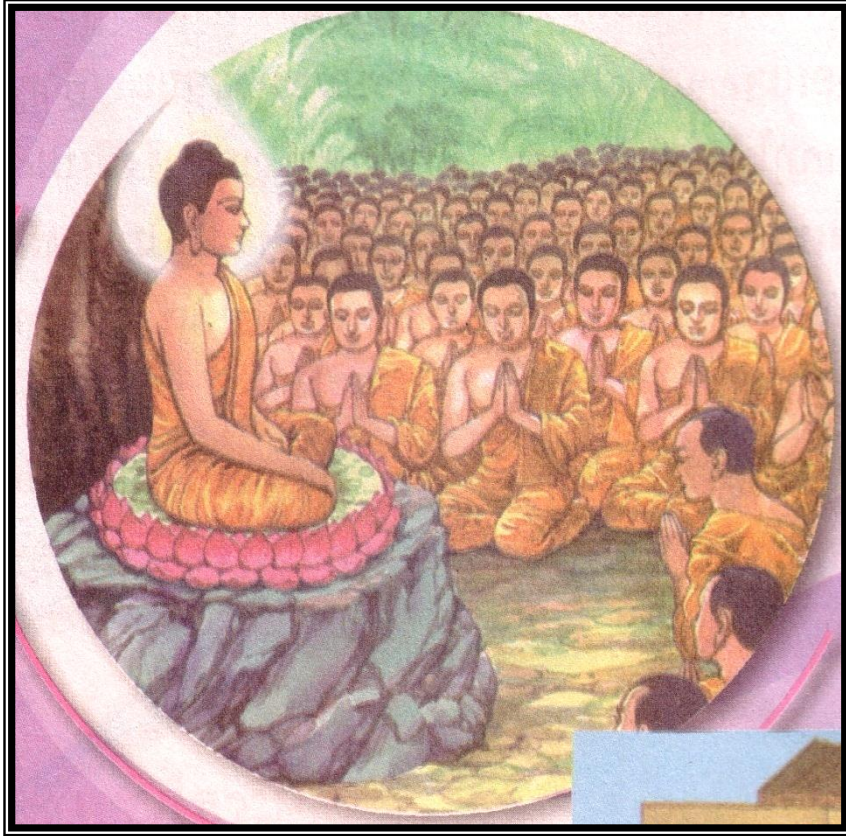
2. พระบริสุทธิคุณ พระพุทธเจ้าทรงบำเพ็ญเพียร จนได้บรรลุนิพพานและหลุดพ้น

จากกิเลส คือ

- ความอยาก (โลภ)
- ความเกียติ ไม่พอใจ (โกรธ)
- ความหลง (โมหะ)

ดวงจิตของพระองค์ที่สะอาดบริสุทธิ์ สงบ ผ่องใสทั้งหมดนี้

เป็นคุณของพระพุทธเจ้า ที่เรียกว่า “พระบริสุทธิคุณ”

พระกรุณาคุณ

หลังจากที่พระพุทธเจ้าตรัสรู้แล้วพระองค์ได้เสด็จไปสั่งสอนประชาชนให้ได้รู้พระธรรมที่พระองค์
รู้แจ้งโดยมีรู้จักเหน็ดเหนื่อย พระองค์ทรงสั่งสอนคนทุกชั้นเสมอเหมือนกันหมดเป็นเวลา 45
ปี

การกระทำทั้งหมดนี้เป็นพระคุณของพระพุทธเจ้า ที่เรียกว่า “พระกรุณาคุณ”

เรื่องประกอบข้อธรรม พุทธคุณ 3

ให้นักเรียนอ่านเรื่องต่อไปนี้ให้เข้าใจชัดเจน

แล้วร่วมกันตั้งหัวข้ออภิปรายให้เชื่อมโยงกับข้อธรรมข้างต้น

โปรดพระปัญจวัคคีย์

หลังจากตรัสรู้แล้ว พระพุทธเจ้าทรงเห็นว่า พระธรรมที่ตรัสรู้นั้นลึกซึ้งมาก ยากที่คนอื่น ๆ จะเข้าใจได้ จึงทรงคิดจะไม่สอน แต่ด้วยพระมหากรุณาคุณเตือนให้พระองค์ทรงตรวจดูว่า

จะมีผู้ที่สามารถเข้าใจพระธรรมบ้างหรือไม่ ก็ทรงพบว่า “มี”

จึงทรงตั้งพระทัยแน่วแน่จะทำหน้าที่ผู้สอนธรรมตลอดไป

ผู้ที่ทรงคิดจะเสด็จไปสอนเป็นพวกแรกคือ อุททกดาบสและอาฬารดาบส ที่เคยเป็นอาจารย์ของพระองค์ แต่ท่านทั้งสองได้สิ้นชีพเสียแล้วก่อนหน้านี้ไม่นานนัก จึงทรงคิดถึงพระปัญจวัคคีย์ที่เคยติดตามปรนนิบัติพระองค์ขณะทรงบำเพ็ญเพียร

หลังจากทรงเลิกทำความเพียรด้วยการอดอาหาร หันมาเสวยอาหาร

พระปัญจวัคคีย์จึงทูลพระองค์ไปทูลทราบบว่า

ขณะนั้นพระปัญจวัคคีย์อยู่ที่ป่าอิสิปตนมฤคทายวัน เขตกรุงพาราณสี จึงเสด็จไปโปรด

เมื่อพระปัญจวัคคีย์เห็นพระพุทธองค์เสด็จมาแต่ไกล ก็จำได้และสนทนากันว่า

“พระสมณโคดมคงมาตามหาเรา พระองค์ทรงเลิกทำทุกรกิริยา

แสวงหาอาหารมาฉันจนพระสรีระผ่องใสผิดไปจากเดิม คงไม่สามารถตรัสรู้ธรรมแน่นอน

และคงไม่สบายพระทัยที่ประทับอยู่แต่พระองค์เดียว จึงเที่ยวหาเรา” และตั้งกติกากันว่า

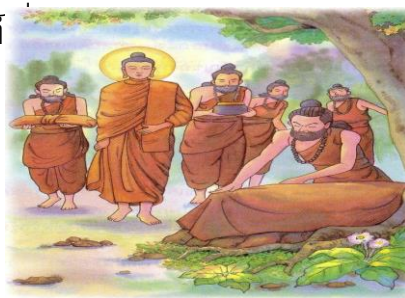
จะไม่ต้อนรับ แต่จะป้อนาสนะไว้ เพราะเคารพในฐานะเป็นเจ้าชาย

และเคยปรนนิบัติพระองค์มาก่อน

เมื่อพระพุทธเจ้าเสด็จมาถึง พระปัญจวัคคีย์ก็ลี้มกติกา ต่างลุกไปรับบาตร จีวร และปูอาสนะถวาย แต่กราบทูลด้วยถ้อยคำที่ไม่แสดงความเคารพว่า “อาวุโสโคดม สรีรกายของพระองค์ยังพอนทุกข์ลำบากได้อยู่หรือ ยังพอเลี้ยงพระชนมชีพให้เป็นสุขอยู่หรือ”

พระพุทธองค์ไม่ทรงโกรธที่พระปัญจวัคคีย์จงใจกล่าวคำดูหมิ่นพระองค์ เพราะพวกเขาเข้าใจว่า พระองค์ทรงเลิกทำความเพียร ทำตนเป็นคนมักมากเสียแล้ว จึงตรัสตอบด้วยพระมหากุณาวา “อย่าใช้คำเช่นนั้นกับเรา บัดนี้เราได้ตรัสรู้แล้ว จึงมาเพื่อจะแสดงธรรมให้ฟัง” เมื่อทรงเห็นว่า พระปัญจวัคคีย์ไม่เชื่อ จึงตรัสถามว่า “ปัญจวัคคีย์เราเคยกล่าวคำเช่นนั้นมาก่อนหรือไม่” พระปัญจวัคคีย์คิดย้อนหลังไปก็จำได้ว่าไม่เคยได้ยินเลย จึงเชื่อว่า พระองค์ตรัสรู้แล้วจริง ๆ จึงพร้อมจะฟังธรรมจากพระองค์

วันรุ่งขึ้นเป็นวันขึ้น 15 ค่ำ เดือน 8 หรือที่เรียกว่า อาสาฬหปุณณมี พระพุทธเจ้าทรงแสดงธรรมโปรดพระปัญจวัคคีย์ เป็นพระธรรมเทศนากัณฑ์แรกหรือปฐมเทศนา ชื่อว่า ธัมมจักกัปปวัตตนสูตร เมื่อจบพระธรรมเทศนาในวันแรก โกณฑัญญะผู้เป็นหัวหน้า ได้บรรลุธรรมเป็นพระโสดาบัน และทูลขอบวชเป็นพระภิกษุ พระพุทธองค์ทรงบวชให้ เมื่อทรงแสดงพระธรรมเทศนาในวันต่อมา พระปัญจวัคคีย์รูปอื่น ๆ ก็ได้บรรลุเป็นพระโสดาบันวันละรูปจนครบทั้ง 5 รูป แล้วทรงแสดงพระธรรมเทศนา ชื่ออนัตตลักขณสูตร (ว่าด้วยลักษณะที่เป็นอนัตตา) พระปัญจวัคคีย์ก็บรรลุเป็นพระอรหันต์

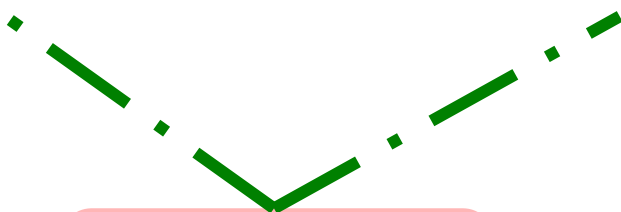
ใบงานที่ 1

เรื่อง พุทธคุณ 3

ชื่อ.....ชั้น.....

เลขที่.....วันที่.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนสรุปเกี่ยวกับพระพุทธรูป 3 ลงในใบงาน

พระพุทธรูป 3
๑ ๑

***หมายเหตุ เอกสารและแบบฝึกหัดต่างๆจัดทำขึ้นเพื่อพัฒนาความรู้ของผู้เรียน ไม่ได้ใช้เพื่อการซื้อ-ขาย

เอกสารประกอบการเรียนรู้

เพื่อทบทวนบทเรียนการเรียนรู้ภาคฤดูร้อน

เรื่องที่ 2

วิชา สังคมศึกษา ระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4

เรื่อง ศรัทธา 4

*ให้นักเรียนอ่านใบความรู้หรือศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมด้วยตนเอง และให้ทำใบงาน

ที่ 1 เรื่อง ศรัทธา 4

ใบความรู้

เรื่อง ศรัทธา 4

ศรัทธา 4

ศรัทธา หมายถึง ความเชื่อ หมายถึง ความเลื่อมใสในคุณงามความดีหรือความสามารถของผู้อื่น เป็นความเชื่อที่เกิดขึ้นในจิตใจของตนเองอย่างมีเหตุผล โดยไม่มีใครมาบังคับขู่เข็ญให้เกิดศรัทธาเชื่อถือ

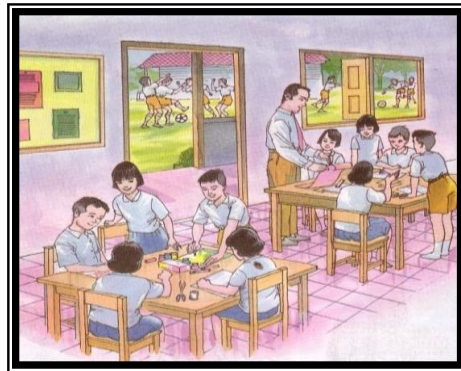
ศรัทธาในคุณพระรัตนตรัย คือ ความเชื่อ ความเลื่อมใสในคุณของพระพุทธในคุณของพระธรรม และในคุณของพระสงฆ์

“ศรัทธา” ในทางพระพุทธศาสนานั้น จะต้องประกอบด้วย

1. ปัญญาคิดหาเหตุผล
2. ไม่ควรเชื่ออย่างมงายไร้เหตุผล
3. ไม่ให้เชื่อในอำนาจสิ่งศักดิ์สิทธิ์ภายนอก เช่น การดูหมอ การผูกดวงชะตา การสะเดาะเคราะห์ เพราะสิ่งเหล่านี้ไม่สามารถคลบบันดาลให้เกิดความสุขหรือความทุกข์ได้จริง

พระพุทธศาสนาสอนให้มีศรัทธาใน 4 เรื่อง ดังนี้

1. เชื่อกรรม คือ เชื่อว่ากรรมที่กระทำทุกอย่างย่อมให้ผลตามเหตุปัจจัยแน่นอน กล่าวคือ

ถ้านักเรียนมีความขยันหมั่นเพียรตั้งใจเรียนหนังสือ ก็จะได้รับผลดีตอบสนอง คือ เรียนสำเร็จ สามารถมีอนาคตที่ดี ชีวิตประสบแต่ความสุขแต่ในทางกลับกัน ถ้านักเรียนเกียจคร้าน ไม่สนใจเรียนหนังสือ หวังแต่การเที่ยวเตร่สนุกสนาน นักเรียนก็จะเรียนไม่จบ หางานทำลำบาก และประสบกับความทุกข์

2. เชื่อผลแห่งกรรม คือ เชื่อว่าทำกรรมเช่นใด ไม่ว่าดีหรือชั่วย่อมได้รับผลเช่นนั้น ผลที่เกิดขึ้นต้องสืบเนื่องมาจากการกระทำที่เป็นเหตุ เช่น เมื่อนักเรียนทำความดี ทำในสิ่งที่ดี ย่อมจะได้รับผลแห่งความดี คือ ความสุข แต่ถ้านักเรียนทำในสิ่งที่ไม่ดี ย่อมจะได้รับผลจากการทำสิ่งไม่ดีของตนเอง คือ ความทุกข์

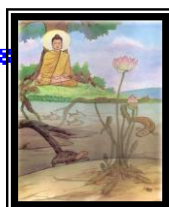
3. เชื่อว่าสัตว์โลกมีกรรมเป็นของตน คือ เชื่อว่าไม่ว่าคนหรือสัตว์ที่ถือกำเนิดขึ้นบนโลกย่อมมีความแตกต่างกัน เพราะอำนาจของกรรมที่กระทำไว้ตัวอย่างเช่น

ผู้ที่เกิดมาสวย ผิวพรรณงาม เพราะเป็นคนจิตใจดี ไม่โกรธ ไม่พยาบาท มีความเมตตา กรุณา มีความอ่อนโยน ส่วนผู้ที่เกิดมาไม่สวย รูปร่างไม่งดงาม ผิวพรรณไม่งาม เพราะเป็นคนมักโกรธ มีความพยาบาท จิตใจหยาบกระด้าง มักโกรธ โดยไม่มีเหตุผลหรือคนที่เกิดมาซึ่งมีอายุยืน เพราะเป็นผู้มีความเมตตา กรุณาต่อสัตว์ โดยละเว้นจากการฆ่าสัตว์และทารุณสัตว์ทั้งปวง ส่วนคนที่เกิดมาอายุสั้น เพราะเป็นผู้มีนิสัยโหดร้าย ชอบฆ่าสัตว์ ทารุณสัตว์ เป็นต้น

4. เชื่อในพระปัญญาการตรัสรู้ของพระพุทธเจ้าว่าเป็นความจริง ก่อนที่พระพุทธเจ้าจะตรัสรู้ด้วยพระองค์เองนั้น

พระองค์ได้ทรงศึกษากับอาจารย์ดาบสและอุทกดาบส ซึ่งเป็นอาจารย์ของสำนักที่มีชื่อเสียงมากในสมัยนั้นและเมื่อทรงตระหนักว่าสิ่งที่อาจารย์สอนไม่ใช่หนทางที่จะนำไปสู่ความดับทุกข์ได้พระองค์จึงทรงจากมา และได้หันมาใช้วิธีบำเพ็ญทุกรกิริยา ซึ่งเป็นการทรมานพระองค์ด้วยวิธีการต่าง ๆ แต่ก็ยังไม่พบหนทางแห่งความดับทุกข์ จึงทรงหันกลับมาเสวยพระกระยาหารจนกระวรกายมีกำลัง พระองค์ทรงบำเพ็ญเพียรทางจิตโดยการนั่งสมาธิให้จิตใจสงบ จนกระทั่งได้ค้นพบความจริงอันประเสริฐ 4 ประการ ซึ่งเป็นหนทางแห่งความดับทุกข์ที่เรียกว่า อริยสัจ 4 ได้แก่ ทุกข์ สมุทัย นิโรธ และมรรคนับได้ว่าพระพุทธเจ้าทรงมีพระคุณอย่างใหญ่หลวงที่พระองค์ทรงเทศนาสั่งสอนให้บรรดาผู้เลื่อมใสศรัทธาได้พ้นความทุกข์และสืบทอดพระพุทธศาสนาจนถึงปัจจุบัน

ดังนั้นผู้ที่นับถือพระพุทธศาสนาต้องมีความศรัทธาในการตรัสรู้ของพระพุทธเจ้าเพราะถ้าเรามีความศรัทธาในการตรัสรู้ของพระพุทธเจ้าแล้ว ก็จะทำให้เรามีความศรัทธาในคำสอนของพระองค์ด้วย

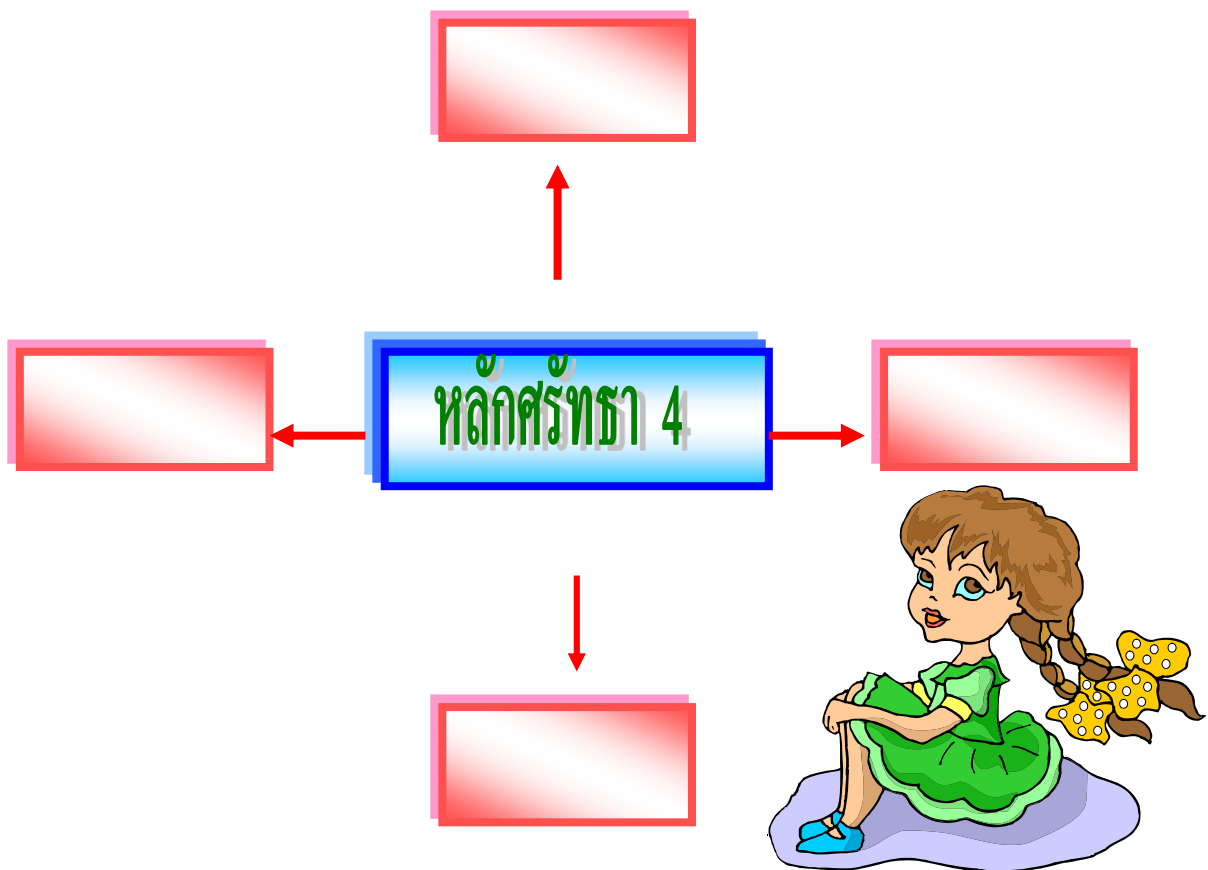
ใบงานที่ 1

เรื่อง ศรีทธา 4

ชื่อ.....ชั้น.....

วันที่.....เลขที่.....

คำชี้แจง ให้นักเรียน อภิปรายสรุปเกี่ยวกับศรีทธา 4 แล้วบันทึกลงในใบงาน

***หมายเหตุ เอกสารและแบบฝึกหัดต่างๆจัดทำขึ้นเพื่อพัฒนาความรู้ของผู้เรียน ไม่ได้ใช้เพื่อการซื้อ-ขาย

เอกสารประกอบการเรียนรู้

เพื่อทบทวนบทเรียนการเรียนรู้ภาคฤดูร้อน

เรื่องที่ 3

วิชา สังคมศึกษา ระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4

เรื่อง หลักกรรม

*ให้นักเรียนอ่านใบความรู้หรือศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมด้วยตนเอง และให้ทำใบงาน

ที่ 1 เรื่อง หลักกรรม

ใบความรู้

เรื่อง หลักกรรม

หลักกรรมเป็นหลักธรรมสำคัญของพระพุทธศาสนา

เพราะพระพุทธเจ้าทรงเน้นเรื่องกรรมเป็นสำคัญ จึงมีพระนามว่า กรรมวาที คือ ทรงสอนว่ากรรมและผลแห่งกรรมมีจริง กรรมเป็นกฎแห่งเหตุและผล สามารถพิสูจน์ได้ว่า ผู้ทำกรรมโดยย่อจะได้รับผลแห่งกรรมนั้นจริง คนเราได้ดี ได้ชั่ว เพราะการกระทำของตัวเอง จึงทรงสอนให้ละกรรมชั่ว ให้ทำแต่กรรมดี

กรรม คือ การกระทำด้วยเจตนา หมายความว่า ต้องตั้งใจหรือจงใจทำ จึงจะถือว่าเป็นกรรม ดังพระพุทธพจน์ว่า “เจตนาหิ ภิกขเว กम्मํ วทามิ” แปลว่า “ภิกษุทั้งหลายเรากล่าวว่าเจตนา เป็นกรรม”

เจตนา แปลว่า ความตั้งใจหรือใจ มี 2 ประเภท คือ กุศลเจตนา เจตนาดี และ อกุศลเจตนา เจตนาไม่ดี หรือเจตนาชั่ว

กรรมที่ทำด้วยกุศลเจตนา เช่น ตั้งใจทำบุญให้ทาน รักษาศีล ตั้งใจไม่เบียดเบียนผู้อื่น สัตว์อื่น ไม่ลักขโมย ไม่ประพฤติผิดในกาม ไม่พูดเท็จ ไม่เสพสิ่งเสพติดให้โทษ เรียกว่า กุศลกรรม (กรรมดี)

กรรมที่ทำด้วยอกุศลเจตนา ซึ่งตรงกันข้ามกับกุศลเจตนา เรียกว่า อกุศลกรรม (กรรมชั่ว)

กุศลกรรมหรือกรรมดีให้ผลเป็นความสุขทั้งในโลกนี้และโลกหน้า คือ ไปเกิดในสวรรค์ ถ้าทำกรรมดีถึงขั้นสูงสุดก็หลุดพ้นจากทุกข์ทั้งปวง

ไม่ต้องเวียนว่ายตายเกิดอีกส่วนอกุศลกรรมหรือกรรมชั่วให้ผลเป็นทุกข์ทั้งในโลกนี้และโลกหน้า คือ ไปเกิดในนรก ดังพระพุทธพจน์ที่ว่า

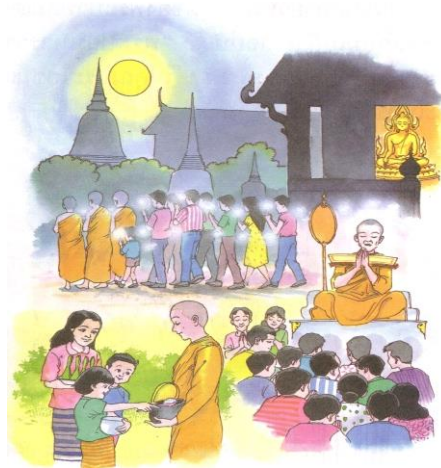
สัตว์บางพวกจะเกิดเป็นมนุษย์อีก

สัตว์บางพวกทำกรรมชั่วก็ตกนรก

สัตว์บางพวกทำกรรมดีก็ไปสวรรค์

สัตว์บางพวกดับสนิทเพราะละอาสวะได้หมด

ดังนั้น พึงทำจิตของเราให้ผ่องใสจะได้ทำกรรมดีและบรรลุนิพพานชั้นสูง อย่าทำให้จิตขุ่นมัว เพราะจะทำให้เราทำชั่ว และได้รับทุกข์ทั้งปัจจุบัน และอนาคต

กรรมเป็นคำกลาง ๆ แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ

กุศลกรรม หรือ กรรมดี คือ การกระทำที่ประกอบด้วย

- ความไม่โลภ
- ความไม่โกรธ
- ความไม่หลงมกมาย

อกุศลกรรม หรือ กรรมชั่ว คือ การกระทำที่ประกอบด้วย

- ความโลภ
- ความโกรธ
- ความหลงมกมาย

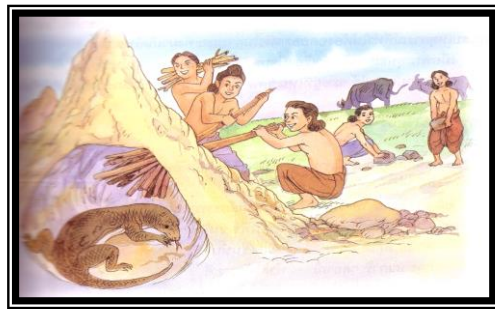
ฉะนั้น คำว่า “กฎแห่งกรรม” จึงหมายถึง ความเป็นไปตามหลักเหตุและผลของการกระทำ สามารถอธิบายได้ง่าย ๆ ว่า ผู้ใดกระทำสิ่งใดไว้ย่อมจะได้รับผลแห่งการกระทำนั้น ถ้าทำดีย่อมได้รับผลดีตอบแทน แต่ถ้าทำชั่วย่อมได้รับผลชั่วตอบแทนเช่นกัน

เรื่อง ประกอบข้อธรรม หลักกรรม

ให้นักเรียนอ่านเรื่องต่อไปนี้อย่างเข้าใจชัดเจน แล้วร่วมกันตั้งหัวข้ออภิปรายให้เชื่อมโยงกับข้อธรรมข้างต้น

เพราะขังตะกวด

เมื่อครั้งที่พระพุทธเจ้าประทับอยู่ ณ พระเชตวันวิหาร มีพระภิกษุ 7 รูปที่อยู่ในชนบท เดินทางไปเพื่อจะเข้าเฝ้า เมื่อมาถึงวัดแห่งหนึ่งและเป็นเวลาเย็นมาก พระภิกษุทั้ง 7 รูป จึงขออนุญาตเจ้าอาวาสเข้าไปพักอาศัยในถ้ำ เมื่อเข้าไปในถ้ำแล้ว มีก้อนหินใหญ่กลิ้งลงมาปิดปากถ้ำพระทั้งหมดที่อยู่ในถ้ำและพระที่อยู่นอกถ้ำในวัดนั้น ได้พยายามทุกวิถีทางที่จะงัดก้อนหินออก แต่ไม่สำเร็จ ทำให้พระที่ติดอยู่ในถ้ำได้รับความทุกข์ทรมานอย่างแสนสาหัสเพราะต้องอดข้าวและน้ำถึง 7 วันพอถึงเวลาเย็นวันที่ 7 ก้อนหินที่ปิดปากถ้ำนั้นก็กลิ้งออกไปเอง พระทั้ง 7 รูป จึงออกมาได้แล้วเดินทางต่อไป จนได้เข้าเฝ้าพระพุทธเจ้าแล้วกราบทูลเล่าเรื่องราวที่ประสบให้ทรงทราบ พระองค์ตรัสว่า เป็นเรื่องกรรมเก่าของภิกษุเหล่านั้น และตรัสเล่าว่า

ในชาติก่อน พระทั้ง 7 รูป เกิดเป็นเด็กเลี้ยงวัว ทุกวันจะต้อนวัวไปเลี้ยงในป่า วันหนึ่งได้พบตะกวดตัวหนึ่งจึงช่วยกันจับ ตะกวดหนีเข้าไปในจอมปลวกใหญ่ที่มีโพรงอยู่เด็กทั้ง 7 คนพยายามจะจับตะกวดให้ได้ แต่ไม่สำเร็จ จึงปรึกษากันว่า วันพรุ่งนี้จะมาจับใหม่ แล้วช่วยกันใช้ใบไม้ห่อและขอมไม้มาปิดปากโพรงไว้ก่อน เพื่อไม่ให้ตะกวดออกมาได้ พอถึงเวลาเย็นจึงต้อนวัวกลับบ้าน

วันต่อมา เด็กทั้งหมดได้ตื่นว้าวไปเลี้ยงที่อื่น จนกระทั่งถึงวันที่ 7 จึงนำวัวมาเลี้ยงที่เดิม
พอเห็นจอมปลวกจึงนึกขึ้นได้ ทุกคนสงสัยว่า ตะกวดจะเป็นอย่างไร
จึงช่วยกันดึงใบไม้ใหญ่และยกขอนไม้ออกจากปากโพรงตะกวดอยู่ในจอมปลวก
ไม่ได้กินอะไรเลยเป็นเวลาถึง 7 วัน ออดอยากและหิวโหยมาก ผอมเหลือแต่หนังหุ้มกระดูก
มันคลานออกมาจากจอมปลวกด้วยเนื้อตัวที่สั่นเทาทำให้เด็กทั้งหมดเกิดความสงสารฆ่าไม่ลงจึงปล่อยไปได้
ทั้ง 7 คนไม่ถึงกับตกนรก เพราะไม่มีเจตนาจะฆ่า
แต่ทุกชาติที่เกิดมาจะต้องประสบเหตุการณ์ที่ทำให้ต้องอดอยากหิวโหยจนกระทั่งมาเกิดในชาตินี้

เมื่อพระพุทธเจ้าตรัสเล่าเรื่องนี้จบลง ทรงสอนภิกษุเหล่านั้นว่า

“ผู้ทำบาปกรรมไว้ จะอยู่ที่ไหน ๆ ก็ตาม ไม่สามารถหนีผลกรรมที่ตนทำไว้ได้”

ใบงานที่ 1

เรื่อง หลักกรรม

ชื่อ.....ชั้น.....

วันที่.....เลขที่.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนตอบคำถามให้ได้ใจความสำคัญ

1. การเชื่อกฎแห่งกรรม และเชื่อว่าผลแห่งกรรมมีอยู่จริง
มีประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิตอย่างไร.....
.....
.....
2. การทำงานด้วยความเชื่อเรื่องกรรมกับการไม่เชื่อเรื่องกรรม มีผลต่างกันอย่างไร
.....
.....
.....
3. อกุศลกรรม หมายถึง.....
.....
4. กุศลกรรม หมายถึง.....
.....
5. หลักกรรม หมายถึง.....
.....

*****หมายเหตุ เอกสารและแบบฝึกหัดต่างๆจัดทำขึ้นเพื่อพัฒนาความรู้ของผู้เรียน ไม่ได้ใช้เพื่อการซื้อขาย**